

- den i artikel 4 omhandlede attest er ufuldstændig eller klart ikke svarer til dommen og ikke er blevet kompletteret eller berigtiget inden for en rimelig frist, som fuldbyrdelsesmyndigheden har fastsat,
- kriterierne i artikel 3a, stk. 1, ikke er opfyldt,
- fuldbyrdelsen af sanktionen vil være i modstrid med princippet om *ne bis in idem*,
- sanktionen ikke kan fuldbyrdes på grund af forældelse i henhold til fuldbyrdelsesstatens lovgivning, eller der i henhold til fuldbyrdelsesstatens lovgivning foreligger immunitet, der gør det umuligt at fuldbyrde sanktionen,
- sanktionen vedrører en person, som i henhold til fuldbyrdelsesstatens lovgivning på grund af sin alder endnu ikke kan gøres strafferetligt ansvarlig for de handlinger, der ligger til grund for dommen,
- der på det tidspunkt, hvor den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten modtog dommen, mangler at blive afsonet mindre end seks måneder af sanktionen,
- dommen er afsagt *in absentia*, medmindre den domfældte ifølge attesten er blevet indstævnet personligt eller er blevet underrettet gennem en repræsentant, der er kompetent i henhold til udstedelsesstatens nationale lovgivning, om tid og sted for retssagen, som førte til, at dommen blev afsagt *in absentia*, eller personen over for en kompetent myndighed har tilkendegivet, at vedkommende ikke anfægter dommen,
- fuldbyrdelsesstaten ønsker at retsforfølge den domfældte for en handling, og udstedelsesstaten ikke ønsker at meddele sit samtykke hertil,
- den idømte sanktion omfatter psykiatrisk behandling eller lægebehandling eller en anden frihedsberøvende foranstaltning, der ikke kan fuldbyrdes af fuldbyrdelsesstaten i overensstemmelse med den pågældende stats retssystem og sundhedsvæsen, eller
- dommen vedrører en strafbar handling, som i henhold til fuldbyrdelsesstatens lovgivning betragtes som begået helt eller for en stor eller væsentlig dels vedkommende på denne stats område eller på et sted, der ligestilles hermed. For så vidt angår lovovertrædelser, der er begået delvist på fuldbyrdelsesstatens territorium eller på et sted, der ligestilles hermed, kan fuldbyrdelse kun afslås under ekstraordinære omstændigheder efter en konkret vurdering, som tager hensyn til sagens specifikke omstændigheder, herunder om en større eller væsentlig del af den pågældende lovovertrædelse har fundet sted i udstedelsesstaten.

Herudover kan medlemsstaterne vælge at gøre muligheden for overførelse til fuldbyrdelse betinget af, at den dom, der ønskes fuldbyrdet, vedrører handlinger, som også udgør en overtrædelse efter fuldbyrdelsesstatens lovgivning, uanset gerningsindholdet eller den retlige beskrivelse af lovovertrædelsen (dobbelt strafbarhed), jf. [artikel 7, stk. 3](#). Dette krav om dobbelt strafbarhed kan dog – som udgangspunkt – ikke stilles, hvis handlingen er omfattet af de i [artikel 7, stk. 1](#), oplistede lovovertrædelser (positiv-listen), og lovovertrædelsen kan medføre frihedsstraf inden for en strafferamme på mindst 3 år i udstedelsesstaten. Den enkelte medlemsstat kan dog erklære, at den ikke vil anvende positivlisten, jf. artikel 7, stk. 4. En sådan erklæring kan meddeles Rådets generalsekretær i forbindelse med eller efter vedtagelsen af rammeafgørelsen og på ethvert tidspunkt trækkes tilbage.

Positiv-listen svarer til listen i artikel 16, stk. 2, i forslaget til rammeafgørelsen om den europæiske bevissikringskendelse, som er nærmere omtalt i afsnit II, pkt. 2, hvortil der henvises.

Det følger således også af [artikel 9, stk. 1, litra b](#), i forslaget til rammeafgørelse om overførelse af domfældte til afsoning mv., at fuldbyrdelse af en dom om lovovertrædelser vedrørende skatter, afgifter, told og valutahandel ikke kan afslås med den begrundelse, at fuldbyrdelsesstatens lovgivning ikke foreskriver opkrævning af samme type skatter og afgifter eller ikke indeholder samme typer regler om skatter, afgifter, told og valutahandel som udstedelsesstatens lovgivning,

Rådet kan med enstemmighed beslutte at tilføje yderligere lovovertrædelser til listen, jf. [artikel 7, stk. 2](#).

I stedet for at afvise at fuldbyrde en frihedsstraf kan fuldbyrdelseslandet vælge at anerkende og fuldbyrde dommen delvist, jf. [artikel 9a](#), hvis udstedelsesstaten er enig heri.

Hvis attesten er ufuldstændig eller klart ikke svarer til dommen, skal fuldbyrdelsesstaten efter [artikel 9b](#) udsætte sagen, indtil attesten er blevet suppleret eller berigtiget inden for en rimelig frist, der fastsættes af fuldbyrdelsesstaten.

Endelig kan det nævnes, at Polen i indtil 5 år efter rammeafgørelsens gennemførelsesfrist ikke er omfattet af pligten i rammeafgørelsen til at fuldbyrde domme afsagt over egne statsborgere, selv om de pågældende statsborgere bor i Polen, jf. forslaget til [artikel 5, stk. 4](#), medmindre de pågældende samtykker til fuldbyrdelsen. Der skal således foreligge et samtykke til afsoning i Polen fra de domfældte, inden en dom